

TOMIS

REVISTA EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

= CUM CE VA BEA DIN APA PE CARE O VOIU DA EU
 NU VA ÎNSEȚA ÎN VEC = IOAN. IV. 14 =

SUMAR

1) Păstorală P. S. Episcop Gherontie. 2) O Aniversare Națională Cuvântare ținută de P. S. Episcop Gherontie cu ocazia sărbătorilor de 10 ani dela unirea Bucovinei și Ardealului. 3) Sectele Religioase de Ec. I. Grigorescu. 4) Luptele împotriva sectelor în Ardeal reprodus după „Universul” 5) Un Document.. 6) Referatul P. C. Ec. I. Grigorescu. 7) Diverse.

SPRE ȘTIINȚĂ

**Revista apare sub redacția și administrația
Econ. I. Grigorescu, Referent Secția Culturală.**

**Schimbul de reviste, trimiteri de articole, abo-
namente și orice corespondență se va adresa
Revistei TOMIS, la Sfânta Episcopie.**

ABONAMENTUL

Revista eparhială costă anual 120 lei

Un număr 10 lei

TOMISUL

FOAE OFICIALĂ EPARHIALĂ

SUB PATRONAJUL PREA SFINȚITULUI
EPISCOP GHERONTIE

GHERONTIE,

*Din mila lui Dumnezeu, Episcop al plaiurilor
dobrogene, către iubiții săi fii sufletești,*

*har vouă și pace dela Dumnezeu și Tatăl, iar
dela smerinia Noastră binecuvântări arhieresti.*

„Iată mielul lui Dumnezeu, cel ce
ridică păcatele lumii“ (Ioan 1 29, 36).

Taina întrupării Domnului nostru Iisus Christos își are începutul în făgăduința dată de Dumnezeu lui Adam la isgonirea lui din rai; căci Dumnezeu, în nemărginirea bunătății Sale, nu l-a lăsat pe primul om sub povara durerii, ci i-a dat nădejdea iertării, nădejdea reînțoarcerii la sânul și dragostea lui de Tată.

Toți urmașii lui Adam, au trăit cu această nedejde și au așteptat cu încredere, ziua cea mare a împlinirii cuvântului dumnezeesc.

Și iată, sunt 20 veacuri de când omenirea sărbătorește cu cinste și cu bucurie Nașterea Celui care trimis a fost de Dumnezeu să-i împlinească făgăduința.

Deci, Nașterea Domnului nostru Iisus Christos este împlinirea făgăduinței dată dela început de Dumnezeu lui Adam și ea este, în același timp, legătura firului

rupt de păcatul strămoșesc, când omenirea intră iarăși în iubirea și harul lui Dumnezeu, îl cunoaște și se închină Lui cu duhul și cu adevărul (Ioan IV 24).

* * *

Iisus Christos a venit pe pământ și a sălășluit printre noi doar atâta vieme, cât a trebuit ca prin învățăturile Sale, să ne pregătească spre viața cea nouă, care începea pentru noi odată cu întruparea Lui, adică odată cu iertarea păcatului strămoșesc.

Până la venirea Lui, lumea era plină de patimi și de păcate.

Ura era stăpâna lumii, invidia, iubirea de arginți și tot cortegiul de rele ne apăsau viața și ne cufundau tot mai adânc în întunericul păcatelor.

Viața Lui Iisus pentru noi a fost un șir nesfârșit deilde frumoase. Chiar prin faptul nașterii Lui într'o umilă iesle, El ne învață, că bogăția și bucuriile scumpe n'au preț în fața lui Dumnezeu.

El ne învață milostenia, bunătatea, cumpătarea, cinstea, răbdarea, smerenia, curățenia sufletului și a trupului, ne îndeamnă să iubim pe cei buni, iar pe cei răi să căutăm a-i îndrepta, El pedepsește lăcomia și răsplătește dărnicia, ocrotește pe cei neputincioși și ajută pe cei lipsiți. El este veșnic în mijlocul poporului și împrăștie dărnicie din comoara învățăturilor Lui Sfinte.

La lumina cuvântului Său, oamenii devin mai buni, învățăturile lui prind rădăcini adânci în sufletul omenirei și, astfel se nasc virtuțile creștinești, cari vor fi la baza noiei religii după Invierea și Înălțarea Lui la ceruri.

* * *

De aceia, acum după 20 veacuri să ne silim, iubirii mei, să păstrăm mai departe acelaș dar pentru fericirea aproapelui nostru așa cum ni l-a lăsat moștenire Dumnezeu—om Iisus Christos. Să nu căutăm a ne înălța, sau a ne mândri cu bunurile lumești, să căutăm a ne face, mai ales plăcuți în fața lui Dumnezeu, iar nu în fața oamenilor.

Să ne smerim așa după cum s'a smerit Acela care a primit sărăcia omenească.

Să nu uităm că Acela care ne-a învățat umilința s'a umilit însu-și, primind sărăcia peșterei în locul palatelor bogate, locuind căsuța tâmplarului în locul palatului Cezarilor mâncând la masa săracului și bând apa din ulciorul Samaritencii, în loc de ambrozia din cupele de aur ale bogaților.

Acela care locuște palate strălucite și se învășmântează în haine de aur, să nu uite ieslea și paille Dumnezeului Prunc, atunci când El este făcătorul și viața celui din urmă fir de iarbă.

Bogații să nu se laude decât întru smerenie pentru că și ei ca floarea ierbii vor trece (ap. Iacob); pentru că se poate, ca un sărac să fie mai aproape de Christos prin curăția inimii, decât un bogat prin milostivirea lui; și de asemenea se poate ca vameșul umilit să intre întru împărăția lui Dumnezeu, pe când fariseii trufași să rămâe în întunericul iadului, pentru că *numai zic, dar nu fac.*

Smerenia, frăția, răbdarea, curăția în gânduri, bună-tatea, blândețea, dragoste credința și nădejdea, sunt virtuțile cari trebuie să sălășluiască întru noi precum am sălășluit în Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos, Amin ¹⁾

Data cu prilejul praznicului nașterii
Domnului din anul mântuirii 1928

† GHERONTIE

O ANIVERSARE NAȚIONALĂ

În ziua de 1 Decembrie a. c., împlininduse 10 ani dela uniirea provinciilor surori, Bucovina și Ardealul, la patria mamă în toate bisericile din țară s'a oficiat „Te-Deumul” de mulțumire, cu care ocaziune de către preoți s'a cuvântat poporului proslăvind acest act măreț.

La Constanța în biserica episcopală acest serviciu s'a făcut

1) Să se cetească în prima și a doua zi a sărbătoarei nașterii Domnului, în toate bisericile Eparhiei.

de către însuși Prea Sfințitul Episcop, cu care ocaziune a ținut următoarea cuvântare :

Iubiților,

Dreptatea imanentă Dumnezeiască, totdeauna se satisface.

Românul, în înțelepciunea sa, zice : „*Dumnezeu nu rămâne, niciodată, dator*“. Adică, El plătește fiecăruia ; și plătește „*după faptele sale, după dreptatea sa, după suferințele sale*“.

Dreptatea imanentă a lui Dumnezeu, se satisface față de individ, tot așa cum se satisface față de un popor, de o națiune.

Cu cât, individul sau națiunea, suferă mai mult nedreptatea, cu atâta își asigură mai mult — deși de-mul-teori — târziu, răsplata mântuirii. Cu cât individul sau o națiune împilează mai mult pe altul, cu atâta și agoniște răsplata osândei.

Așa se explică înălțările și căderile, care se succed în mersul lumii. Și, deaceea, cu drept cuvânt, credinciosul le rapoartă la Dumnezeu, când zice : „*Domnul, mândrilor li stă împotriva, iar celor smeriți, li dă dar*“.

Un popor, care să fi suferit mai mult, în decursul vieții sale, cum a suferit poporul nostru, nedreptatea și împilările tiranilor, istoria nu cunoște. Dar iarăși : un popor, față de care dreptatea imanentă Dumnezeiască, să se fie arătat maimult și mai deschis, cum s'a arătat față de poporul nostru, față de neamul nostru românesc, istoria nu cunoște.

Năvălit-au Hunii și alte hoarde barbare, câte s'au strecurat pe aici în decursul veacurilor ; dar, vorba poetului :“

„*Barbarii vin, barbarii trec,*

Românul îi petrece ;

Și, unde unul a căzut, răsar în locu-i zece“.

Care-cum au venit, au plecat, și s'au dus „*cu ducere fără întoarcere*“, dacă nu, s'au mistuit în masele românului plin de vlagă.

Poetul V. Alexandri, aseamănă tăria neamului nostru cu puterea munților, când zice : „*Ceahlăul, sub furtună, nu cade mușuroiu*“ Năvalnic și furtunatic s'a năpustit neamurile streine, pe pământul sfânt, al voevodatelor românești; dar, ca și munții, strămoșii noștri, au fruntea sus și năvălitorii au trecut; iar românul i-au petrecut cu alaiu.

Dreptatea imanentă Dumnezeiască începe a se arăta.

Râdicatu-s'a Dragoș din Făgăraș și Bogdan din Maramureș, după ce s'au mai liniștit treburile, și au încropit cele două voevodate: Muntenia și Moldova. Intinsu-s'au Mircea cel Bătrân, până la Marea cea mare, iar — mai târziu —, viteazul Mihai, lăsat-au bănia Craiovei pe seama altora urcat-a scaunul domnesc al lui Mircea și, apucând sabia și flinta, descălecat-a la Alba-Iulia; iar, de aici, la Suceava.

Șase zile, atâta cât lui Dumnezeu i-a trebuit să facă lumea, lui Mihai i-a fost dat să creeze o țară, care era să fie România noastră de azi — România Mare.

Dar, nedreptatea și crima lui Basta, a aruncat doiliul dela Turda, în sufletul neamului nostru și, iată-ne sub stăpâniri străine și rele, sute și mii de ani!

„*Dreptul, ca finicul va înflori și ca chedrul cel din Liban se va înmulți*“, zice prorocul.

Trecurăm și primejdiile acelea. Dreptatea noastră a început a înflori ca finicul și noi ca chedrii din Liban, am prins a ne înmulți și a ni croi o soartă nouă.

Mai cu bine, mai cu rău, Cuza începe a urzi dela capăt pânză de in, pe care era să se zugrăvească, harta României Mari.

Carol I țese aceasta pânză; iar Ferdinand I o prinde în gherghef și coasă — cu râuri de sânge — harta țării noastre de azi, pentru veșnicie.

La 27 Octombrie stil vechiu sau 9 Noembrie stil nou, Iancu Flondor — odihnescă-l Domnul — prezentând consiliul național al Dulcei Bucovinei, în Cernăuți, proclamă întoarcerea pământului străjuit de Ștefan cel Mare, la Patria Mamă; iar când iese în mijlocul mulțimei și-i

comunica vestea bună, imnul „*Desteaptă-te Române*“, spintecă vazduhul ; și, în aceeași zi, soldatul Român înfinge tricolorul național, în glia strămoșească.

Semnalul unității noastre naționale este dat de Moldovenii robiți de Habsburgi, pentru ca să-i urmeze ceilalți frați ai lor de subt alte stăpâniri.

La 18 Noembrie stil vechiu, sau 1 Decembrie 1918, stil nou, trei săptămâni mai târziu, feciorul țaranului *Gheorghe Cristea și al Domniței din Toplița Română*, cu autoritate episcopală și inimă de român neaș. urcându-se pe un scaun la Alba-lulia, în câmpul libertății definitive, strigă :

„Care român, mai poate dori să mai trăim în acelaș stat cu Maghiarii ? Cine ar dori aceasta, nu poate fi Român.

Chiar de s'ar fi șters din sufletul nostru orice amintire a muceniei noastre de veacuri și încă nu ne putem gândi la altceva, decât la aceea, ce-au hotărât și făcut frații din Basarabia și Bucovina, adică la unirea cu scumpa noastră Românie, alipindu-i întreg pământul strămoșesc.

Am fi niște ingnoranți, vrednici de disprețul și de râsul lumii, dacă — în situația de azi — am avea altă dorință —, adaugă, mai departe, episcopul.

Iubiților,

Așa, au gândit, așa au grăit, și așa au luptat strămoșii noștri pentru îndeplinirea visului milenar, cu a cărui dor au adormit și moșii și părinții. Iar noi mai fericiți decât ei —, grație dreptății imanente Dumnezeiești, am ajuns să prăznuim azi 10 ani dela împlinirea acestui vis — întregirea Patriei și adunarea tuturor Românilor cub o singură stăpânire Românească, pentru vecia veurilor.

Inchinându-ne, fraților și fiilor, Dumnezeului Părinților, moșilor și strămoșilor noștri, în aceste clipe de mândrie națională, să proslăvim pe luptătorii — cei demult, de eri și de azi — cari s'au jertfit — în orice hip ar fi — pentru Patria și neamul nostru și, îndrep-

tându-ne gândul către Regele-copil Mihai I, să străgăm:
 Trăiască, crească și înflorească în zile multe și gloțioase ;
 Trăiască Principesa-Mamă Elena,
 Trăiască Dinastia Română,
 Trăiască în veci scumpa noastră Românie.

† GHERONTIE
 Episcopul Constanței

SECTELE RELIGIOASE

Adesea s'a scris în presă, că sectele se înmulțesc în această eparhie zi cu zi, aruncându-se prin aceasta vina, în mod indirect asupra clerului, și Chiriarhului că nu depun destulă activitate.

Cei ce aduc aceste acuzațiuni și dau alarma, credem, că nu cunosc îndeajuns situațiunea reală.

Este drept, că în cuprinsul României Mari sunt diferite secte, care până la război erau necunoscute și inofensive

Odată cu reîntregirea patriei, au devenit cunoscute și au început a se întinde pe întregul coprins al țării.

Cercetând însă origina acestor sectanți găsim, că cea mai mare parte dintre ei n'au fost niciodată români și cu atât mai puțin creștini.

Cuibul acestor sectanți a fost în deosebi Ardealul și Basarabia.

Incorporându-se aceste provincii la țara mamă au fost încorporate cu locuitorii lor și deci cu acești streini de neam și lege.

Acum, ca cetățeni români au fost liberi să se stabilească în diferitele părți ale țării astfel că s'au stabilit și în vechiul regat mai mult în orașe și mai ales după săvârșirea marelui, act național *împroprietărirea* ; și pe la sate.

Aci la sate, au început să se organizeze și prin mijlocul captivant al banului au început să lucreze în mod subersiv la slăbirea credinței, atrăgând la învățăturile lor pe cei slabi în credință și în deosebi pe săraci, văduve și pe leneși dintre meseriași, săteni ; cismari, croitori etc. prea puțini sau de loc pe buni plugari și gospodari.

Totuși, dintre diferitele secte ivite, cele mai mari în număr de adepți îl au Bapțiștii și adventiștii de Sâmbătă.

Datorită acestui fapt și, poate și altor dedesupturi ce nu le cunoaștem și numai le bănuim. Legea generală a cultelor votată acum câteva luni a admis libertatea acestor culte ca și a altor.

Cercetând cazul sectelor eparhiei noastre spunem fără a putea fi desmințiți, că eparhia noastră are cel mai puțin număr de sectanți, dintre români și creștinii ortodoxi.

Avem o populațiune de creștini ortodoxi de 577701; suflete și avem un număr de 1051 sectanți (Bapțiști, 452 adventiști de Sâmbătă 548, pocăiți 27 Nazari 17, Tudoriști 7.

Mai menționăm, că, în județul Ialomița în Comuna Principesa Ileana, din nou înființată cu majoritate de coloniști veniți din județul Prahova a căror credință era infectă cu principiile adventiștilor de Sâmbătă, și reformați formase un nucleu adventist mai ales, că nu aveau nici preot în mijlocul lor care săi lumineze asupra erorilor în care căzuseră și mai erau și la depărtare de aproape 20 kl. de alte comuni cu preoți.

P. S. Episcop Gherontie, fiind pus în cunoștință de acest fapt și în grija și dorința cea mare ce o are pentru fiii săi duhovnicești de a păstra neștirbită credința ortodoxă, a hirotonit preot în acea comună pe seminaristul Mihail S. Vasilescu.

Acesta, conform îndrumărilor și îndemnulului dat P. S. Episcop lucrează fără preget și succes în via Domnului astfel că după știrile primite, mare parte din acești rătăciți s'au reîntors la adevărata credință.

Să se noteze, că acest preot este salariat de locuitori și nu de stat.

Faptul în sine este îmbucurător și meritul se cuvine P. S. Episcop, care știe să dea îndrumări sănătoase preoților din eparhie.

Acum după ce am arătat pe scurt aceasta cu privire la alarma dată, că sectele s'au întins în întreaga eparhie, acuzațiunile aduse preoților și Chiriarhului, că nu activează, cad dela sine; iar cei ce se erijează în apărători ai credinței strămoșești, fac un rău serviciu bisericii creștine ortodoxe și clerului său.

Econ. I. Grigorescu
Referent

LUPTA IMPOTRIVA SECTELOR IN ARDEAL

O propagandă anti-națională sub mască religioasă ¹⁾

S'a pomenit în dese rânduri despre îngrijitoarea înmulțire a sectelor religioase din Ardeal. Aceste cuiburi de înstrăinare sufletească a elementului românesc s'au înfiripat la adăpostul proverbialei noastre toleranțe spirituale, făcând numeroase victime cu deosebire în rândurile clasei muncitorești.

Puțini și-au pus, însă, întrebarea: De ce aceste secte religioase și-au făcut apariția mai întâi pe teritoriul provinciilor alipite, și pentruce activitatea lor a mers sporind dela încheierea păcii până astăzi? Răspunsul n'ar fi tocmai greu de dat. Nu e nevoie de multă pătrundere pentru a înțelege, că propaganda anti-națională lucrează în România sub mască străvezie a unei acțiuni de subminare dusă cu stăruință și metodă, împotriva bisericei strămoșești.

Recentul proces în jurul institutului de editură „Viața“ din Cluj a scos la iveală, multe din tainele unei organizații secrete, care nu cruță nici banul, nici ostenala, pentru a abate populația românească din făgașul sigur al tradițiilor sale sufletești. Mulțumită unei răfuieli între conducătorii sectei mileniste din România, al cărei epilog se desfășoară acum înaintea tribunalului, am putut să aflăm, că pentru operațiile de populalizare a învățăturilor așa numiților studenți în Biblie, s'a înființat în inima Ardealului o vastă tipografie, rivalizând cu cele mai bine înzestrate instituții similare din Capitală, unde numai în decurs de câteva luni s'au imprimat cărți, broșuri și reviste de propagandă în valoare de câteva milioane de lei.

1) Reprodus după ziarul „Universal“

E de prisos să mai spunem de unde vin acești bani. Ei sunt trimiși de peste graniță, firește, că nu din partea unor sinceri și credincioși amici ai țării noastre.

Cea mai numeroasă sectă din România pare să fie astăzi aceea a baptiștilor. Numărul baptiștilor nu s'ar putea socoti cu precizie, căci o statistică exactă a diferitelor confesiuni ne lipsește încă. Credem că nu exagerăm, dacă îi evaluăm la câteva zeci de mii de credincioși. Secta baptistă încearcă acum să se organizeze pe provincii, căutând să se strângă sub o conducere unitară. Un congres al baptiștilor din Basarabia s'a adunat nu demult la Chișinău, sub conducerea unui oarecare d. M. Cozimopulos. De curând, reprezentanți din toată țara au ținut o conferință la Curtici (ce caracteristică e această întrunire la doi pași de frontieră !) în prezența comisarului alianței baptiste pentru Europa, d-l I. H. Ruhrbroke.

În conferința dela Curtici discuțiile au fost foarte animate, stabilindu-se, ca preludiu al unei organizări unitare în România, statutele sectei baptiste. Faptul n'ar trebui trecut cu vederea de conducătorii cu răspundere ai ortodoxiei românești. Un semnal de luptă s'a auzit dela hotarul cel mai îndepărtat al țării. Preoțimea noastră, păstrând în rândurile tagmei cultul Dumnezeului strămoșilor noștri, trebuie să se pună în poziție de apărare, luminând poporul cu propria lor credință, lămurindu-i primejdia înstrăinării lui de biserica în care s'a născut, și împiedicând alunecarea lui în căpcana pe care i-o întind vrăjmașii din afară.

Dar înmulțirea sectelor nu se înfățișează numai ca un pericol pentru unitatea noastră religioasă. Problema are, hotărît, și o latură politică, de care orice guvern românesc trebuie să țină seamă. Baptiștii nu urmăresc numai câștigarea de prozeliți pe seama unui nou cult, mărginindu-se la o altă talmăcire a veșnicilor taine cosmice. Ei urmăresc scopuri mult mai pozitive, încercând să determine o anumită orientare a treburilor publice.

Delegatul alianței baptiste mondiale d-l L. H. Ruhr-

broke, care a patronat conferința dela Curtici, nu s'a sfiit să declare, în cercul tovarășilor săi, că reușita d-ului Hoover la alegerile prezidențiale din Statele Unite, și, prin urmare, căderea d-lui Smith, a fost determinată de voturile baptiste, cari au mers la poruncă, împotriva candidatului catolic.

Aici voim să ajungem, ca anumite acte hotărîtoare în politica românească să fie dictate de peste graniță, după bunul plac al cine știe cărui corifeu-baptist? Desigur că nu. De aceea, o campanie de combatere a sectelor devine din zi în zi mai necesară. P. S. Episcop Grigore Comșa dela Arad s'a făcut campionul unei mișcări cu această ținută.

I N D E M N A R E

Inimi rele și pline de patimi, bârfesc Sfânta Noastră Episcopie, afirmând — într'ascuns — că, în administrația eparhială, s'ar fi pus totul la mezat. Noi nu știm nimic și nu credem.

Indemnăm pe oricine și dela oricine ar auzi asemenea bârfeli să ni comunice.

Am îndemna chiar pe colportorii acestor știri, dacă sunt sinceri și de onoare să iese pe față.

† GHERONTIE

UN DOCUMENT

Găsit în arhiva bisericeii Sf. Nicolae din Ciulnița
jud. Ialomița

Tradus din text grecesc de d-l Dumitru Stavru Dumitriu
Originalul în grecește se află în posesia Preotului
Ion Roșculeț Referent Eparhial

In numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh
„Nimeni nu poate pune altă piatră fundamentală“ spune ma-
rele Apostol al noroadelor, decât cea pusă și acea este Iisus Christos

De acea pe lângă unul și singur cu adevărat trainic și neclintit temei pe care se clădește de apururea sfânta sobornicească și apostolească Biserica lui Christos, păstrează nedespărțită unitatea credinței în legătura dragostei. Așa dar unitatea aceasta rămânând neștirbită și neclintită în vecivilor, este îngăduit prin încercare bisericască, schimbarea atât a cărmuirii lucrurilor cât și a orânduirii ținuturilor după ordinea gradelor în biserică. Deacea și Prea Sfânta și cea mare biserica lui Christos cu prea mare bucurie în duh de pace și de dragoste binecuvântând în cărmuirea duhovnicească transformările judecate trebuincioase în privința formelor Sfintei Biserici Stabilește că cea mai bună clădire este împlinirea credincșilor. Deoarece Prea Sfințitul și Prea Cucernicul Mitropolit al Ungrovlahiei Dl. Calinic, în numele Sfântului Sobor al Sfinților Arhieri din România și cu consimțământul M. S. Regelui României și a Guvernului Său Regal a cerut prin scrisoare pentru legiuite și binecuvântate motive, transmisă și recomandată de către Excelența Sa Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice a României, D-l Dimitrie Sturdza, binecuvântarea și recunoașterea ca Autocefală a Bisericii Regatului României de către Biserica noastră, smerenia noastră, cererea și pretenția aceasta, a prea iubiților noștri frații în Sfântul Duh, și consuljitori, găsind o legitimă și conformă cu orânduirile bisericesti și mai ales în urma hotărârei luate de către Sfântul nostru Sinod chibzuind, hotărăște, că Biserica Ortodoxă din România să ființeze și să fie denumită și de către toți să fie recunoscută, independentă și autocefală, și să fie condusă de către propriul său Sfânt Sinod, având ca Președinte pe cel ce va fi în fiecare dată pe Prea Sfințit și Prea Cucernic Mitropolit al Ungrovlahiei și Exart al Intregei României, ea nerecunoscând nici o altă biserică sau autoritate în interioara ei chivernisire decât capul unei și aceleași Sfinte sobornicești și apostolicești Ortodoxe Biserici, pe Mântuitorul Om Dumnezeu ca unul ce este singur Arhiereul și Păstorul temeinic și fundamental primul, cel din urmă și cel veșnic.

Astfel deci Sfinții noștri părinți sprijinindu-se pe piatra unghiulară a credinței noastre și adevăratei învățături pe care ne a predat'o neprihănită și neștirbită, strâns menținută, ortodoxa Biserica Regatului României, prin acest Sfânt Patriarhat Sinodic Tom autocefală și cu desăvârșire autochivernisită însemnând-o, proclamăm pe Sfântului ei Sinod iubită în Christos soră, bucurându-se de toate prerogativele ce se cuvin Bisericii autocefale, și de toate drepturile chiriarhice, astfel că să se poată chivernisi în toată libertatea ei și nestinjenită cu toată cuvenita ei eclesiastică cuviință și ordinea și toate economiile eclesiastice prin ea însuși conform perpetuei și neîntrerupta tradiție a Bisericii Ortodoxe sobornicești, și ca atare să fie recunoscută de către celelalte Biserici Ortodoxe de pe pământ și să fie denumită cu nume de Sfânt Sinod al Bisericii României. Dar pentru că această legătură să rămâie netăgăduită față de toți cea a unirii chestiunei duhovnicești a Sfintelor Biserici lui

Dumnezeu, căci doar am învățat să păstrăm unirea spiritului și unirea păcii, Sfântul Sinod al Bisericii din România e dator să pomenească în sfințiți ei diptici, conform cu străvechile tradiții păstrate de către purtători de Dumnezeu Sfinții Părinți de către Patriarhul Ecumenic, și de către ceilalți Prea Sfințiți Patriarhi și de către toate celelalte Ortodoxe Sfinte ale lui Dumnezeu Biserici, și să ia înțelegere îndată atât cu Patriarhul Ecumenic cât și cu ceilalți Patriarhi, precum și cu toate celelalte Sfinte ale lui Dumnezeu Ortodoxe Biserici, în ceea ce privește chestiunile obștești și de interes comun însemnate, canonice și dogmatice și cari vor fi având nevoie de chibzuire potrivit cu Sfântul obicei a Sfinților părinți ce din capul locului a dăinuit. Deasemenea este în drept să ceară și să obțină dela Marca noastră Biserică lui Christos toate câte și celelalte Biserici autocefale sunt îndrăptățite să ceară și să obțină dela aceasta. Iar Președintele Sfântului Sinod al Bisericii Române este dator, fiind ales, să trimeată toate scrisorile necesare sinodale atât către Patriarhul Ecumenic cât și către ceilalți Prea Sfințiți Patriarhi, și către toate Bisericile autocefale și ortodoxe; ceiace și Domnia-Sa este îndreptățit a le primi dela acesta. Pentru toate acestea Biserica noastră cea mare întru Christos binecuvântează din adâncul sufletului pe iubita în Christos Soră autocefală Biserica României cu înbelșugare își îndreaptă rugile pentru poporul pios al Regatului României păzit de Dumnezeu, urând atât lor cât și copiilor lor din neam în neam tot binele și îndoită Mântuire sufletească și trupească din comorile nesecate aie tatălui ceresc să-i trimeată sfințele lui daruri, și haruri. Iar Dumnezeuul păcii care a readus din morți pe păstorul oilor pe cel mare în sânge după veșnicul testament, pe Domnul nostru Isus, și care a alcătuit Sfânta această Biserică, în toată buna faptă și în înfăptuirea voiei sale, făcând prin aceasta ceea ce este plăcut lui, prin Isus Christos căruia se cuvine lauda în veci vecilor amin.

In anul Mântuirii unamieopsuteoptzecicinci în luna Aprilie 13 s'a înmănat.

Ioachim din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Constantiopolului, Romei celei noi și Patriarh Ecumenic în numele lui Christos al lui Dumnezeu decretează.

Chizicului Micodem, Halchidonului Calinic, Andrianopolului Nepohit, Amasiei Sofronie, Melenicului Procopie, Methimnului Nichifor, Mesimbriei Calinic, Debrom și Velsson, Anthim, Limnului Gabriel, Litițișei Ignatie,

REFERATUL

P. C. Referent al Secției culturale prezentat P. S. Episcop privitor la ținerea conferințelor generale preoțești din jud. Constanța

Prea Sfinte Stăpâne

Conformându-mă ordinului verbal al Prea Sfinției Voastre în calitate de referent al secției culturale, în zilele de 23-24, 30 și 31 Octombrie a. c., am prezidat conferințele preoțești generale din Județul Constanța, despre al căror rezultat, cu respect vă refer următoarele :

Procedura de urmat a fost aceasta. În ziua de 23 în biserica Catedrală de către un sobor de 3 preoți s'a servit Sf. Liturghie iar Prea Sfinția Voastră ați slujit parastasul pentru P. P. S. S, Episcopi și preoți decedați ai județului Constanța, după care ați vorbit despre însemnătatea zilei și sărbătoarei semicentenarului Dobrogei, urând spor la muncă și îndemnându-i a fi solidari și a respinge cu indignare bârfelile ce se aduc preoțimei de unii cari spun că susțin biserica, pe când în realitate caută s'o înjosească. Apoi dând binecuvântarea v'ați retras, iar preoții au trecut la școala No. 1 de băeți unde s'au ținut ședințele.

În ziua de 30 Octombrie trebuia să se facă iarăși Sf. liturghie, dar prezentându-se la catedrală preoții orânduși de a servi au fost opriți de marele ecleziarh pe motiv că nu i s'a anunțat din ziua precedentă, astfel că nu s'a mai slujit sf. liturghie.

Numărul total al preoților convocați a fost de 85 (43 în seria I-a și 42 în seria II-a. Au lipsit pentru motiv de boală dovind cu certificate medicale preoții D. Vasilescu—Asarlâc și Gh. Chiorpec—Mangalia, fără motiv au lipsit preoții I. Aionisei—Carol I, Gh. Oprescu—Topalu, I. Rădulescu—Saramusa și Gh. Arghir—Darabani.

Primul subiect teoretic pentru seria I-a a fost: Erezii sectante: doctrin și combaterea lor ; iar al doilea subiect practic :

Cum ne putem organiza în fiecare parohie și ce program putem avea pentru ca amvonul să devină școală de catehizare.

Dezideratele exprimate de preoți asupra acestui subiect au fost acestea :

1) Sectanții în suținerea învățăturilor rătăcite se bazează pe

texte din Sf. Scriptură a vechiului și mai puțin a noului testament. Textele sunt luate în mod izolat și explicate de predicatorii lor în cea mai mare parte necărturari.

Pentru ca preotul să-i poată combate trebuie să cunoască acele citate, nu în mod izolat, ci în întregime și explicate după consensul întreg, să facă explicațiunile cuvenite aducând în deosebi citate noi, paralele din Noul Testament, acesta fiind adevăratul temei, al religiunii creștine, vechiul testament fiind numai umbră.

Pentru acest scop, „Institutul Biblic“ să tipărească Sf. Scriptură întreagă și cu paralele ca cea tipărită în anul 1914 cu un preț cât mai mic.

2) Preotul să nu piardă nici o ocaziune în care să nu arate enoriașilor săi pericolul sectanților, care voind să slăbească credința strămoșească, vor să ne distrugă țara și neamul,

Cea mai bună ocaziune ar fi dacă preotul și învățătorul lucrând mână în mână ar putea înființa șezători sătești săptămânal pe lângă cercurile culturale, care se țin la 3-4 luni odată.

3) Sf. Sinod să intervină către guvern a se modifica legea regimului general al cultelor mai ales privitor la libertatea cultului baptist și adventist de Sâmbătă.

4) La conferințele administrative înființate de prefecturi să fie invitat și protoiereul Județului, care să explice autorităților comunale și în deosebi poliției judiciare, că se înțelege prin libertatea acestor culte, după înțelesul dispoziției Ministerului de culte No. 24536 din luna Maiu a. c.

5) Preotul să caute ocaziuni cât mai dese a avea contact în parte cu fiecare din sectanți și în mod singular, vizitându-i și cu duhul blândeței să le arate în mod clar sublimele învățături ale bisericei creștine ortodoxe față de învățăturile lor greșite bineînțelese pe baza citatelor din Sf. Scriptură.

6) Preotul să se ferească în mod desăvârșit de a se tocmi pentru diferite servicii, ci să lase pe creștini a-i plăti cât vor vroi; iar celor săraci să li se facă serviciile de cari au nevoie în mod gratuit.

7) Să se creeze la fiecare parohie prin orice mijloace un fond al milelor, din care să ajute pe cei săraci și pe cei isbiți de nenorociri, ca astfel sectanții să vadă că biserica îndeplinește învățăturile sale și cu fapta nu numai cu vorba.

Dezideratele exprimate la subiectul al II-lea au fost:

1) Preotul să facă întâi catechizarea consiliului parohial și apoi cu ajutorul acestuia pe celălalt popor.

2) O deosebită atențiune să se dea chatechizării copiilor în școală, prin predarea învățământului religios de către preot și dacă nu se poate impune la aceasta, cel puțin cu învoirea învățătorului să poată aduce în școală copii, odată, sau de două ori pe săptămână.

Pentru atingerea acestui scop, autoritățile competente să intervină către Ministerul de Instrucție în acest sens.

3) După ce s'a făcut catechizarea mai mult sau mai puțin, preotul cu ajutorul consiliului parohial să observe cu multă atențiune dacă inima și voința celui catechizat s'a schimbat sau a rămas aceiași și dacă obsearvă că, este stagnată, trebuie să depună mai mult interes în educațiunea acestor două stări sufletești și nu trebuie să slăbească până nu reușește deplin.

II. Subiectele tratate în seria II-a au fost acestea :

1). Sfintele Taine ca mijloc de educație religioasă și 2) Cum sunt organizați sectanții și ce putem face în limitele legilor pentru stăvilirea propagandei lor.

Dizideratele stabilite la subiectul I au fost acestea

a) Administrarea Sf. Taine să se facă în urma unei pregătiri sufletești a enoriașilor de către preoți.

b) Taina Sf. Maslu să se facă totdeauna ca un număr cât mai mare de preoți și să asiste cât mai mulți credincioși.

c). Preotul la săvârșirea Sf. Taine să aibă ținuta demnă și cuvioasă, ca astfel și prin exterior să impună respectul cuvenit.

d). După săvârșirea tainei, preotul din nou să explice importanța Sf. Taine cum și efectul realizat.

Dezideratele exprimate la subiectul al II-lea au fost :

1). Preotul să aibă o purtare și autoritate ireproșabilă în societate și față de enoriași săi, ca astfel să poată a li se impune.

2). Să facă o comparație între cultura, purtarea și pregătirea preotului și între predicatorul sectant care adesea este un incult sau leneș și adesea certat chiar cu justiția.

3) Cererea de fonduri în fiecare parohie sau un fond central la Sf. Episcopie pentru tipărituri religioase, cari să se împartă cu un preț minim sau gratis, cum și din care să se ajute familiile sărace sau locuitorii isbiți de nenorociri și să li se ajute copiii la școală sau la deschiderea de ateliere.

Aplicarea cu strictețe a legii generale a cultelor în ce privește propaganda sectanților.

5) Preoții uniți într'un suflet lângă Prea Sfințitul Chiriarh să apere biserica și servitorii ei contra calomniatorilor.

6) Misionarul eparhiei să viziteze cât mai des satele, contaminate de sectanți și împreună cu preotul respectiv și din vecinătate să țină cât mai des cercuri și șezători moralizatoare.

Acestea, am crezut de cuviință a le aduce la cunoștința Prea Sfinției Voastre, spre cele legale.

REFERENT

(ss) Econom Ioan Grigorescu

ȘTIRI

Cu prilejul zilei de 6 Decembrie a. c., când biserica creștină a sărbătorit pe marele ierarh Sf. Nicolae, P. S. Episcop Gherontie, a felicitat pe A. Sa. Principele Regent Nicolae, la care Alteța Sa a răspuns prin următoarea telegramă.

„Vă mulțumesc Inalt Prea Sfinției voastre și întregului cler dobrogean pentru urări“.

NICOLAE

* * *

Clerul ortodox al capitalei, întruniți în ziua de 11 Decembrie în sala societății preoțești „Ajutorul“ și indignați de numărul mare de broșuri pamflete anonime, prin care se bârfesc Ierarhii și preoții, au votat următoarea moțiune :

„Preoțimea Capitalei luând cunoștință de diferitele articole și broșuri, care s'au răspundit în mii de exemplare gratuit în toată țara și în care se bârfesc în mod trivial Ierarhii și Preoții, le desavuează și respectuos roagă pe Inalt Prea Sf. Patriarh, ca să binevoiască a lua măsuri urgente sa să se interzică oricărui cleric de a aduce acuzații publice altui cleric, mai înainte de a se fi pronunțat judecata bisericească.

Preoțimea cere, darea autorilor în judecata spiritua-
lului consistoriu pentru a-și dovedi acuzațiunile aduse și vinovații să-și primească cuvenita pedeapsă“.

Votată azi 11 Decembrie 1928.

Moțiunea a și fost prezentată eri 12 c. orele 5 d. m. I. P. S. Patriarh, care s'a arătat adânc mihnit de această campanie de ponegrire a preoțimei.

Moțiunea însoțită de un memeriu va fi înaintată ș Sf. Sinod.

* * *

Calendarul eparhiei Constanța pe anul 1929 a apărut și a început a se expedia tuturor preoților. Indemnăm deci, pe toți preoții eparhiei să sfătuiască pe enoriașii lor, să nu-și procure alte calendare decât pe cele al eparhiei.

Costul unui exemplar este de lei 5 acordându-se un rabat de 0,50 de exemplar pentru cheltueli.

* * *

Cu numărul de față încheem al V-lea an de existență al acestei reviste.

Am căutat ca în tot cursul anului acesta revista să apară regulat și am reușit cu toate greutatele materiale ce am întâmpinat și pe care le-am învins.

Urmează acum ca P. P. C. C. Protopopi să accelereze cu încasarea abonamentului pe acest an, căci trebuie să încheiem socotelile materiale și nu ne îndoim că rugămintea ne va fi ascultată.

Așteptăm.

„TOMIS“

* * *

Cu ocaziunea Sfințelor sărbători al nașterii Mântuitorului Nostru Iisus Hristos revista „Tomis“ urează, abonaților, cititorilor, cum și tuturor celor ce au ajutat moralicește și materialicește la susținerea ei, viață lungă și fericită în spiritul evanghelic.

* * *

Duminică 16 cr. s'a redeschis biserica din parohia Dunărea, județul Constanța.

Serviciul divin s'a oficiat de către P. S. Episcop Gherontie și personalul Sf. Episcopii.

După terminarea serviciului divin, P. Sfinția Sa a ținut poporului adunat la această serbare, în foarte mare număr, o prea frumoasă predică, cari prin felul cum a fost expusă și ideile dezvoltate a mișcat sufletul poporului până la lacrimi.

Mișcarea în Cler

Preoți noi hirotoniți și numiți pe 15 Noembrie.

- Seminaristul Stancu B. Vasile la parohia Tatlageac C-ța
 „ Paraschiv D. Popescu „ Parachioi „
 „ Vasile Rădulescu la filiala Dorobanți, parohia
 „ Varăști—Ialomița plătit de locuitori,
 „ Taltă Nicolae la parohie Teke—Caliacra pe
 1 Decembrie.
 „ Dumitru Apostoi „ Săteșchiori — C-ța
 „ Dumitru Vâlcu „ Caramurat județul
 Constanța pe 15 Decembrie.
 „ Andrei Dimitrie „ Săcele jud. C-ța
 „ Ifrim Ionescu diacon la parohia Sf. Nicolae
 orașul Constanța pe 1 Decembrie

DEMISIUNI

Pr. Barbu Ștefănescu din parohia Copuz Ialomița
 a demisionat *pe ziua de 1 Ianuarie 1929.*

Pr. Ilie Ionescu supranumerar la biserica filială „Sf
 Ioan“ din parohia „Sf. Nicolae“ Roseti—Ialomița idem.

CANTAREȚI

Ioan Miron a fost numit la parohia Ciobanu—Con-
 stanța pe ziua de 1 Decembrie

Gheorghe Luca la parohia Echiscea—Caliacra idem.

PAROHII VACANTE

Parohia Ciocănești—Mărgineni din județul Ialomița,
 devenind vacantă pe ziua de 1 Decembrie a. c., prin
 eșirea din eparhie a. titularului, se aduce la cunoștința
 doritorilor de a o ocupa, ca să depună cererile însoțite
 de actele cerute de regulament, protoieriei l-a din Că-
 lărași. în termen de 30 zile.

* *
 *

Se declară vacată pe 1 Decembrie a. c., postul de paroh al Comunei Stejarul din județul Caliacra întrucât titularul, preotul Marin Mihaiu, a părăsit parohia fără concediu și conform art. 29 din regulamentul de disciplină bisericească se consideră retras.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta cererile însoțite de actele cerute de regulament, prin protoieria respectivă în termeni de o lună.

* * *

Preotul Ilie Ionescu supranumerar la biserica filială Sf. Ioan din parohia Sf. Nicolae Roseti județul Ialomița, dimisionând din acest post pe ziua de 1 Ianuarie 1929, locul se declară vacant pe acea dată.

Tot pe aceeași dată, această biserică se ridică la rangul de biserică parohială.

Doritorii de a ocupa acest post să depună cereri însoțite de actele pretinse de regulament prin protoieria l-a Călărași-Ialomița.

Mulțumiri publice

Sf. Episcopie de Constanța aduce, pe această cale mulțumiri familiei Constantin Iliescu, din parohia Ciocănești—Sârbi județul Ialomița, pentru că a donat bisericii parohiei Ciocănești—Mărgineni din acel județ o masă îmbrăcată în stofă de catifea și acoperită cu chilim artistic lucrată de Domnișoara Eliza Const. Iliescu, în valoare de 3500 lei.

Către Onor. Preoți și Credincioși

Am onoare, a aduce la cunoștința tuturor Prea cucernicilor Parohi precum și credincioșilor, că în magazinul meu din Constanța Str. Carol No. 22 se găsesc tot felul de obiecte bisericcești cu prețurile mai convenabile posibile desfidând orice concurență ca calitate și eftenitate.

Deasemeni primesc și execut orice fel de comenzi referitoare la obiecte de cult.

Cu distinsă stimă
P. ȘAPIRA
Furnizorul Curței Regale

Str. Carol No. 22 Constanța
